

Berhudar Ol

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Temmuz 2022

Bir düş sağanağı bu içimin kıvrımlarında raks eden bin bir düşünce.
Mevsimim ben belki de mevsimsiz bir özlemim içimin yıkık duvarlarında çakılı gözlerim hali hazırda akan gözyaşım ile cenk halindeyim evrenle.
Muteber bir fısıltı diliyorum Tanrı'dan elbet sadece O'nun bildiği ve duyduğu ve yine O iken kulağıma fısıldayan.
Öylesine bir coğrafyayı mesken tutmuş ki kalbim kibirsiz ve asil ve sıra dışı bir sevgiyle eşleşen sözcükler.
Tabanları yanıyor kalemin ve kulakları çınıyor büyük ihtimalle birileri anıyor kalemi.
Kalemsizim bu gün ve de kale' m düştü işte.
Şehla gözlerinde gecenin cebimde hüznün taneleri.
Şiarım yok artık ne de mesken edindiğim bir coğrafya var ben rüzgârın kızırım asla hız kesmeyen ben yanlışlar doğruları götürdükten sonra geride kalan son doğruyum.
Tasvip mi etmeli insanlar illa ki içimden geçeni?
Hoyrat bir kanat solumdan göğe uzanan ve kalbimin yaralarına iyi gelen o esinti...
Berhudar ol, dercesine cin gibi gözlerim.
Beynamaz bir sırtış ve sıtmanın üşüttüğü de değil ben insanların sevgisizliğinden üşüyorum ve düştükçe düşüyorum dibe.
Kanayan heceler.
Karartı yüklü çehresi gecenin ve de.
Lütufsa aşk latife ediyor mu sahiden de yürek?
Ah, miski amber kokulu cennet bahçem ne zaman ayak basacağım sana?
Ah, Rabbim gizinde ve izinde bu duyguların ne ara son bulacak can çekişen sözcüklerim?
Gönlün minvali ve de mimarı; göğün hutbesi ve dokunaklı kubbesi...
İlahiler geçiyor içimden iman gücümle yeniden doğduğumu müjdeliyor gün ışığı oysaki henüz gün doğmadı ama ruhumdaki ışıldak aydınlık kılıyor evreni.
Hele ki yok mu o meddücezir?
Figanı ve fısıltısı fitratımda saklı tevazu nice de acı.
İçimi açamadığım kadar da var hani.
İçlendiğim mi içerlenen kalem mi?
Bir rota ise hayat nüktedan bir hece ise aşk ve aş erdiğim huzur ve nüvesi dünün sanırım güveler yiyor içimde saklı asırlık sırları ve sadık olduğum kadar Rabbime kaybolmanın da verdiği o sersemlik ile illa ki başa alıyorum hikâyemi.
Uzağında yım gölgelerin.
Tuzağına düşmedim henüz karanlığın.
Ama kucaklıyorum da mehtabı ve karanlığı ve başımdan aşağı kaynar sular dökülüyor.

Evhamla seviyorum esefle söyleniyorum kendime ve kimsesizliğimi sonlandıran Tanrı asla çekmiyor elini benden.

Kararan gözlerim semiren yürek.

Semada saklı bir yıldızım belki de en parlağı ve dokunulmazlığım var benim ve büyüdükçe büyüyor gözlerim.

Kamaşansa tek hece kayıp bir bavul gibi içinde saklıyım ben bunca nazın niyazın.

Bir uğultu esir alan beni uğruna ne gemiler yaktım üstelik sevginin ve palas pandıras sevmenin bir adım sonrası elbet refüze edildiğim cihanın da tarihçesi iken aralıksız not düştüğüm.

Sözcükler ve sema gösterisi.

Şimal Yıldızımı işte zemherilerde doğup ölen bir Kutup Yıldızı belki de.

İhya edilesi yüreğin köpürdüğü ve kaybolan duygular.

Havsalam almıyor kimi zaman ve kudretini hissediyorum Rabbimin.

Külçe ağırlığında bazen ya da kilit noktası evrenin elbet sevgiyle diktiğim bunca sökülük bunca cümle belki de cahil cesareti benimki gücüm yettiğinden de fazla severken.